

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 42
Hyväksytty: FCI 3.5.2000
SKL-FKK 26.4.2001

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

JÄMTLANNINPYSTYKORVA (JÄMTHUND)

1/3

Alkuperämaa: Ruotsi

KÄYTTÖTARKOITUS: Jämtlanninpystykorvaa käytetään pääsääntöisesti hirvenmetsästykseen, joskin - etenkin entisaikoina - sillä on metsästetty myös karhua ja ilvestä, jopa metsäkanalintuja. Käyttötarkoitus asettaa suuret vaatimukset voimakkuudelle ja kestävyydelle.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Jämtlanninpystykorva tunnustettiin virallisesti omaksi rodukseen vasta vuonna 1946. Oman rotumääritelmän saaminen kesti kovin pitkään siksi, että harmaapystykorva ja jämtlanninpystykorva arvosteltiin kauan samana rotuna. Rotu on kuitenkin peräisin jo niiltä ajoilta, jolloin metsästäjäkansat asettuivat Norlantiin. Se kuuluu havumetsävyöhykkeen kookkasiin metsästyspystykorviin.

YLEISVAIKUTELMA: Suurikokoinen, korkeuttaan pitempi pystykorva; kuiva, voimakas ja tiivisrakenteinen, kuitenkin notkea ja ryhdikäs. Runko ei saa vaikuttaa pitkältä eikä myöskään olla liian raskas.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rohkea ja tarmokas, silti rauhallinen.

PÄÄ: Kuiva, pitkänomainen ja korvien välistä suhteellisen leveä.

KALLO-OSA: Loivasti kaareva.

OTSAPENGER: Selvästi havaittava, ei liian jyrkkä.

KIRSU: Leveä.

KUONO-OSA: Etäisyys otsapenkereestä kirsuun on hieman pienempi kuin otsapenkereestä niskakyhmyyn. Kuono kapenee tasaisesti kirsua kohti, se ei saa vaikuttaa ylhäältä eikä sivulta katsottuna suipolta. Kuononselkä on suora, leveä ja voimakas.

Pohjoismainen Kennelunioni
Danske Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

JÄMTLANNINPYSTYKORVA

2/3

HUULET: Tiiviisti sulkeutuvat.

PURENTA: Leikkaava.

POSKET: Litteät.

SILMÄT: Ruskeat. Ilme on tarkkaavainen ja rauhallinen. Silmäaukot ovat hieman soikeat.

KORVAT: Ylöskiinnittyneet, jäykästi pystyssä, teräväkärkiset, liikkuvaiset ja hieman pitemmät kuin korvantyven levein kohta. Korvalehden sisäpuoli on runsaskarvainen.

KAULA: Pitkä, kuiva, vahva ja ryhdikäs.

RUNKO: Vahva, kuiva ja hieman säkäkorkeutta pitempi.

SELKÄ: Suora, säästä lantiota kohti hieman laskeva.

LANNE: Leveä ja hyvin kehittynyt.

LANTIO: Leveä ja vain hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Syvä ja selvästi kaareutunut.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on hieman ylösvetäytynyt.

HÄNTÄ: Ylöskiinnittyneet, keskipitkä ja tasapaksu. Asennoiltaan löysästi kiertynyt ja matalalla reittä vasten kaareutunut. Häntä on tiheäkarvainen, ei viirimäinen.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat kuivat, suorat ja voimakkaat.

LAVAT: Pitkät ja viistot.

KYYNÄRPAÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset.

KÄPÄLÄT: Vahvat, hieman soikeat ja eteenpäin suuntautuneet. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset, sivulta katsottuna polvi- ja kinnerkulma ovat selvät.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Voimakkaat ja vapaat, hyvä askelpituus. Ravissa täysin tai lähes yksijalkinen (etu- ja takakäpälät astuvat rungon keskiviivan kohdalle tai lähelle sitä).

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen karvapeite. Peitinkarva on tiheää, mutta melko rungonmyötäistä, aluskarva lyhyttä, pehmeää ja vaaleaa, mieluiten kermanväristä. Karva on päässä ja raajojen etupuolella lyhyttä ja sileää, pitempää rinnassa, kaulassa, hännässä ja eturaajojen sekä reisien takaosassa.

JÄMTLANNINPYSTYKORVA

3/3

VÄRI: Tumman- tai vaaleanharmaa. Rodun erityispiirre on vaaleanharmaat tai kermanväriset alueet kuonossa, poskissa ja kurkussa. Samaa väritystä esiintyy myös vatsassa, raajoissa ja hännän alapuolella.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 57 – 65 cm, ihannekorkeus 61 cm; nartut 52 – 60 cm, ihannekorkeus 56 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämaituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Keltaiset silmät; voimakkaasti kiertynyt, lyhyt tai suora häntä; nokiset värit; liian lyhyt karvapeite; hento luusto.

VAKAVAT VIRHEET: Kupera otsa ja pyöreät posket (lanttupää), suippo kuono; muiden hampaiden kuin P1:en puuttuminen; neliömäisyys; honteluus (hämähäkkimäisyys), raskaus ja lymfaattisuus; litteät käpälät; solmio (kurkussa ja rinnassa olevien merkkien välissä oleva yhtenäinen, selvästi erottuva ja selvärajainen valkoinen alue); riittämättömät takakulmaukset; ohut, piiskamainen häntä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Muu kuin rotumääritelmän sallima säkäkorkeus; ylä- tai alapurenta; riippuvat korvat; vaaleiden merkkien puuttuminen kuonosta, poskista, kurkusta ja rinnasta.

HUOMIOITAVAA: Koiraa ei saa palkita, jos se on aggressiivinen tai sillä on anatomisia vajavaisuuksia, jotka voivat haitata terveyttä tai tasapainoisuutta.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.